

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/88/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201396
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013201396.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. N. 2. N., obaja právne zastúpení JUDr. Annou Líškovou, advokátkou, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Lamačská 8, Bratislava, za účasti: Mesto Pezinok, Radničné nám. 7, Pezinok, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/01193/MES zo dňa 10. júna 2013, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 186/2013-80 zo dňa 10. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/186/2013-80 zo dňa 10. decembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S 186/2013-80 zo dňa 10. decembra 2014 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/01193/MES zo dňa 10.06.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolania žalobcov a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce Viničné č. j. 0277-dsp/2011,2012 v, pk zo dňa 21.12.2012, ktorým bola dodatočne povolená stavba „Viacúčelové ihrisko v ŠA TJ Baník Pezinok, Cajlanská 234/A“ na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X, (LV č. XXXX), XXXX/X a XXXX/XXX (podľa snímky z katastrálnej mapy zo dňa 10.3.2010, KNC), ďalej podľa Geometrického plánu č. 26/2010 overeného Správou katastra Pezinok pod č. 547/2010 zo dňa 28.06.2010, vytvoreného na zameranie ihriska p. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX a určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na rozdielnosť konaní o vydanie stavebného rozhodnutia a o dodatočnom povolení stavby. Uviedol, že povinnosťou stavebníka v zmysle ust. § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov

(stavebný zákon) (ďalej len stavebný zákon) je preukázať, že bez povolenia stavaná stavba vyhovuje podmienkam ustanoveným v ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona. Zákon ustanovil podmienku, že predložené podklady musia dostatočne preukazovať, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami. Dôkazná povinnosť zaťažuje stavebníka, pričom v dôsledku nesplnenia povinnosti nasleduje dôsledok ustanovený v ust. § 88a ods. 5 a 6 stavebného zákona a to nariadenie odstránenia stavby. Krajský súd reagujúc na jednu zo žalobných námietok zdôraznil, že v tomto konaní sa ust. § 39b ods. 3 písm. b/ stavebného zákona neaplikuje.

Konštatoval, že správny orgán pri rozhodovaní vychádzal zo stanovísk, vyjadrení, súhlasov alebo iných správnych úkonov dotknutých orgánov. Uviedol, že obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa stavebného zákona záväzný. Stanovisko k súladu stavby k regulatívom územného plánu vydáva jeho tvorca, ktorý je v danom prípade mesto Pezinok. Uviedol, že v danom prípade bola predmetná stavba postavená v lokalite, ktorú územný plán mesta Pezinok označuje ako územný priestor celku 4-2, v ktorom je areál ŠA TJ Baník Pezinok. Územný plán celok charakterizuje ako priestor určený na zachovanie a dotváranie existujúcich štruktúr, rozšírenie športových plôch futbalového ihriska, pre doplnkové športové aktivity, pre dobudovanie prevádzkových zariadení areálu a vytvorenie pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene. Krajský súd pri výklade územného plánu v relevantnej časti považoval za podstatné, že územný plán obsahuje regulatívy vymedzujúce dovolené konanie v rámci daného územia a pokiaľ návrh stavebníka regulatívy dané územným plánom spĺňa, vzniká mu za splnenia ďalších podmienok subjektívne právo na vydanie rozhodnutia. Krajský súd gramatickým a logickým výkladom vyššie opísanej časti územného plánu a porovnaním skutočného vyhotovenia stavby nezistil rozpor vyhotovenej stavby s podmienkami územného plánu, keď predmetná stavba zachováva a dotvára existujúce štruktúry, je vybudovaná v rámci športového areálu a prípustným spôsobom tieto plochy rozširuje pre doplnkové športové aktivity. Zároveň konštatoval, že stavba nebráni vytvoreniu pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovaniu areálovej zelene, pričom poznamenal, že šírka a rastlinná skladba zelene v športovom areáli nie je v územnom pláne vyjadrená numerickým údajom, preto mal za to, že je na uvážení správneho orgánu, ako bude v tomto smere územný plán interpretovať. Podľa názoru súdu správne orgány sa dostatočne zaoberali otázkami pre posúdenie prípustnosti legalizácie stavby v zmysle ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona a žalovaný sa nedopustil pochybenia pri posúdení otázky súladu stavby postavenej bez stavebného povolenia s podmienkami ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona. Taktiež krajský súd nezistil, že by v danom prípade došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu zo strany správnych orgánov. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalobcov týkajúcu sa nesúladu predmetnej stavby s funkčným využitím pozemkov, keď túto skutočnosť z hľadiska ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona vyhodnotil ako právne irelevantnú, nakoľko pribratý účastník (stavebník) preukázal vlastnícke a iné práva k dotknutým pozemkom oprávňujúce ho k umiestneniu a užívaniu predmetnej stavby. Taktiež podľa názoru krajského súdu nenastala situácia predpokladaná v ust. § 137 stavebného zákona a teda nebolo potrebné zo strany správneho orgánu prerušiť konanie na základe informácie, že sa na základe návrhu žalobcov vedie súdne konanie na uloženie povinnosti zdržať sa rušenia hlukom prevádzky ihriska vedeného pod sp. zn. 4C 355/2012 na Okresnom súde v Pezinku. Námietku žalobcov o odklade merania vplyvu stavby hlukom a osvetľovaním na kolaudačné konanie vyhodnotil ako neopodstatnenú a neodôvodňujúcu zrušenie rozhodnutia. Postup správnych orgánov považoval za súladný s ust. § 137 stavebného zákona, pretože už pri realizovanej stavbe nemožno ukladať podmienky na jej dokončenie, tieto však môžu byť uložené v kolaudačnom konaní a pokiaľ stavebník nepredloží vyhovujúce výsledky merania kolaudačné rozhodnutie sa nevydá. Zdôraznil však, že pokiaľ žalobcovia nebudú spokojní s dosiahnutým riešením a svoje nároky budú i naďalej považovať za opodstatnené nič im nebráni domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom (civilnom) súde.

Záverom krajský súd v súvislosti s námietkou žalobcov ohľadne postihnutia rozhodnutia procesnými vadami dospel k záveru, že nebolo vadou konania, pokiaľ správny orgán rozhodol o samostatne podaných odvolaniach účastníkov konania jedným rozhodnutím, nakoľko obe odvolania žalobcov sa týkali jedného konania a rozhodnutia stavebného úradu, vzájomne spolu súviseli a žalovaný v odôvodnení rozhodnutia o odvolaní reagoval na všetky právne relevantné námietky v odvolaniach.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Navrhovali, aby najvyšší súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňové správne rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Uplatnili si náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania žalobcovia sa nestotožnili so všeobecným konštatovaním krajského súdu o zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, majú za to, že súd prvého stupňa sa nedostatočne zaoberal ich námietkami, tieto dostatočne nepreskúmal z hľadiska ich obsahovej podstaty a vzájomných súvislostí, a preto dospel k nesprávnemu skutkovému i právnemu zisteniu.

Žalobcovia zhrnuli svoje odvolacie námietky do nasledovných bodov;

- a) nesúhlasili s konštatovaním súdu na str. 8 odôvodnenia, že nezistil rozpor vyhotovenej stavby s podmienkami územného plánu,
- b) nestotožnili sa so záverom súdu, že predmetná stavba z pohľadu územným plánom akceptovaného (prípustného) zásahu do jestvujúceho prostredia zachováva a dotvára jestvujúce štruktúry, je vybudovaná v rámci športového areálu a prípustným spôsobom tieto plochy rozširuje pre doplnkové športové aktivity,
- c) namietali tvrdenie súdu o tom, že stavba nebráni vytvoreniu pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene, pričom šírka a rastlinná skladba zelene v športovom areáli nie je v územnom pláne vyjadrená numerickým údajom, preto je na uvážení správneho orgánu ako v tomto smere bude územný plán interpretovať,
- d) namietali záver súdu o tom, že nemožno pri posúdení územného plánu vychádzať len z jeho grafického znázornenia k danému celku, v ktorom sa (celok 4-2) farebne rozlišuje žltou farbou, po obvode ktorej je zakreslený zelený pás, pretože k tomuto znázorneniu nie je uvedené kótovanie ani záväzná mierka, a preto nepredstavuje exaktný podklad pre posúdenie rozsahu zelene,
- e) nesúhlasili s názorom súdu, že nenastala situácia predpokladaná ust. § 137 stavebného zákona v súvislosti konaním vedenom na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 4C 355/2012 a teda že, správny orgán konal správne, keď správne konanie neprerušil,
- f) namietali, že súd neskúmal právne závažnú skutočnosť, že spracovateľ mesto Pezinok vydal stanovisko k súladu stavby, pričom samotné mesto Pezinok je aj žiadateľ dodatočného stavebného povolenia.

K bodom a/ až d/ žalobcovia uviedli, že základnou právnou otázkou v hmotnoprávnej rovine zostalo posúdenie, či stanovisko k súladu predmetnej stavby k regulatívom územného plánu, vydané jeho tvorcom (mestom Pezinok), bolo v súlade so zákonom a či konanie o dodatočnom povolení stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, najmä cieľmi a zámermi územného plánovania a ostatnými právnymi predpismi. Konštatovanie súdu v odôvodnení rozhodnutia o tom, že predmetná stavba bola postavená v lokalite, ktorú územný plán mesta Pezinok označuje za územný priestor celku 4-2, v ktorom je areál ŠA TJ Baník Pezinok a územný plán celok charakterizuje ako priestor určený na zachovanie a dotváranie jestvujúcich štruktúr, rozšírenie športových plôch futbalového ihriska, pre doplnkové športové aktivity, pre dobudovanie prevádzkových zariadení areálu a vytvorenie pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene, považovali žalobcovia za bližšie neodôvodnené a z uvedeného všeobecného tvrdenia nie je podľa ich názoru možné vyvodiť záver, že dodatočné stavebné povolenie nie je v rozpore s cieľmi a zámermi územného plánu mesta Pezinok. Žalobcovia v tejto súvislosti poukázali na to, že z textového znenia územného plánu - územného priestoru 4-2, nevyplýva možnosť vybudovania nového viacúčelového ihriska, lebo ho charakterizuje ako priestor určený na zachovávanie a dotváranie jestvujúcich štruktúr, rozšírenie športových plôch futbalového ihriska pre doplnkové športové aktivity (existujúceho ihriska nie nového), pričom zdôrazňuje potrebu vytvárania pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene. (zvýraznené žalobcami) Žalobcovia boli toho názoru, že práve dôraz na vytváranie pásov zelene po obvode športového areálu malo za úlohu chrániť okolie pred hlukom a osvetlením. V tejto súvislosti predložili žalobcovia ako dôkaz list Mesta Pezinok, Mestského úradu v Pezinku zo dňa 05.08.2011, zn. 5/44/UPI/2011 vo veci územnoplánovacej

informácie k funkčnému využitiu časti pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, k.ú. D., na časti ktorých stojí predmetné viacúčelové ihrisko. Z listu vyplynulo, že uvedené parcely v zmysle územného plánu mesta Pezinok - zmeny a doplnky č. 1/2008 tvoria súčasť územno-priestorového celku 4-2 a z hľadiska funkčného využitia sú pozemky v platnom znení ÚP zaradené medzi plochy verejnej zelene a parkov. Uviedli, že súd sa s uvedeným v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal a ani to nijako neodôvodnil. Žalobcovia mali taktiež za to, že krajský súd nedostatočne a povrchno odôvodnil jeho záver o tom, že grafickú časť územného plánu nemožno považovať za exaktný podklad pre posúdenie rozsahu zelene, keďže k tomu znázorneniu nie je uvedené kótovanie ani záväzná mierka. Poukazom na ust. § 12 ods. 1 vyhlášky 55/2001 Z. z. žalobcovia vyslovili názor, že súd mal dôslednejšie skúmať predložené podklady a náležite vyhodnotiť ich preukaznosť, čo sa v danom prípade nestalo.

K námietkam uvedených pod bodom e/ a f/ odvolania žalobcovia namietali nesprávnosť argumentácie krajského súdu, že v danom prípade nenastala situácia predpokladaná ust. § 137 stavebného zákona, poukazom na to, že žalobcovia uplatnili námietku súvisiacu s prerušením konania, keď podali informáciu, že sa na základe ich návrhu vedie súdne konanie na uloženie povinnosti zdržať sa rušenia hlukom z prevádzky ihriska vedené pod sp. zn. 4C 355/2012 na Okresnom súde v Pezinku. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu považovali za nedostatočné nevysvetľujúce podstatu veci, tak aby došlo k presvedčivým a logickým záverom, prečo odvolací správny orgán neposúdil charakter nastolenej predbežnej otázky a neodôvodnil svoj postup v tejto veci. Žalobcovia vyjadrili v tejto súvislosti názor, že správne orgány mali posudzovať predmetnú informáciu ako podklad pre predbežnú otázku, nastolenú námietkou žalobcov, či stavebník neprimerane zasiahol do práv žalobcov na ich súkromie. Na podporu svojho tvrdenia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp/23/2013. Žalobcovia ďalej vytýkali krajskému súdu, že sa vôbec nezaoberal ich žalobnými dôvodmi, ktorými namietali, že prvostupňový správny orgán si opätovne nevyžiadal stanoviská dotknutých orgánov pre vyhodnotenie zložiek ochrany životného prostredia a to na posúdenie z hľadiska prekročenia hodnôt hluku a osvetlenosti a posúdenia stavby z hľadiska rozporu s verejným záujmom, čím došlo k porušeniu ust. § 88a ods. 1 a ust. § 140b ods. 1 stavebného zákona o dodatočnom povolení stavby a správny orgán nemohol kvalifikovane posúdiť skutkový stav veci a vydať rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby. Žalobcovia vyjadrili presvedčenie, že v čase konania dodatočného povolenia stavby je rozhodujúci aj faktický stav a riziko z neho vyplývajúce pre záujmy chránené Úradom verejného zdravotníctva a z toho dôvodu mala byť podľa ich názoru uskutočnená RÚVZ ohliadka na mieste samom v čase správneho konania. Uviedli, že záväzné stanovisko RÚVZ musí reagovať na konkrétne faktické pomery, skutočnú prevádzku stavby a keďže v danej veci je záväzné stanovisko RÚVZ z roku 2010 a ohliadka nebola uskutočnená v čase správneho konania za účelom zistenia možného vplyvu stavby na hluk pochádzajúci z prevádzky stavby, a preto toto záväzné stanovisko je nepreskúmateľné v tom, z akých podkladov pre povolenie stavby vychádzalo. Žalobcovia boli tiež toho názoru, že aj záväzné stanoviská Mesta Pezinok zo dňa 6.10.2011 a RÚVZ zo dňa 30.11.2010 nepreukazujú žiadnu hodnovernosť vo vzťahu k rozhodnutiu o dodatočnom stavebnom povolení a navyše boli vydané ešte pred začatím správneho konania o dodatočnom povolení stavby, teda nevychádzali z aktuálneho stavu v čase vydania rozhodnutia. Vytýkali krajskému súdu, že sa mal dôslednejšie predloženými dokladmi zaoberať.

Ďalej žalobcovia mali tiež za to, že krajský súd nezohľadnil a nevyhodnotil všetky fakty a dôkazy nimi predložené v žalobe, a preto nedošlo zo strany krajského súdu k správne právnemu ani skutkovému zisteniu a rozhodnutie sa stáva nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov, z ktorých dôvodov navrhovali rozhodnutie krajského súdu zrušiť ako vecne a právne nesprávne.

3.

Žalovaný správny orgán sa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo dňa 06.03.2015, doručeného krajskému súdu dňa 12.3.2015 stotožnil so závermi krajského súdu a i naďalej zotrval na svojom stanovisku. Navrhoval, aby odvolací súd odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozsudok prvostupňového súdu. Konštatoval, že žalobcovia vo svojom odvolaní opakovane dôvodnia dôvodmi, ktoré uviedli v odvolacom konaní a ktoré boli tunajším úradom zamietnuté a v rozhodujúcej miere

potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave. V súvislosti s námietkou žalobcov ohľadne toho, že súd neskúmal, že stanovisko k súladu stavby k regulatívom územného plánu vydáva jeho tvorca, ktorým je v danom prípade Mesto Pezinok považoval za potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti podľa ust. § 16 ods. 2 stavebného zákona orgánmi územného plánovania sú obce, samosprávne kraje a krajské stavebné úrady a obec. Mesto Pezinok vo svojej originálnej pôsobnosti podľa ust. § 4 ods. 3 písm. j/ zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obstaráva a schvaľuje územnoplánovacia dokumentácia sídelných útvarov a zón, koncepciu rozvoja jednotlivých oblastí života obce, obstaráva a schvaľuje programy a podľa ust. § 4 ods. 3 písm. d/ o obecnom zriadení o. i. vydáva záväzné stanoviská k investičnej činnosti v obci. Žalobcovia sa podľa názoru žalovaného nesprávne domnievajú, že záväzné stanovisko vydané obcou v jej originálnej pôsobnosti môže byť pozmenené jeho nadriadeným orgánom, pretože obec nemá nadriadený orgán a tak ani nemohlo dôjsť k porušeniu ust. § 140b ods. 5 stavebného zákona. Poukázal na to, že v danom prípade Mestu Pezinok ako stavebníkovi povolila predmetnú stavbu Obec Viničné, ktorej príslušnosť bola určená tunajším úradom podľa ust. § 119 ods. 3 stavebného zákona. Uvedené vyplýva priamo z právnych predpisov a uvedené súd nemal dôvod skúmať tak, ako to zdôvodňujú žalobcovia vo svojom odvolaní.

4.

Mesto Pezinok ako zúčastnená osoba na konaní sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcov podaním zo dňa 10.03.2015 doručeným krajskému súdu dňa 13.03.2015 tak, že aj naďalej zotrúva na svojom názore, že viacúčelové ihrisko je postavené v súlade s územným plánom Mesta Pezinok, stavebné aj kolaudačné rozhodnutia boli vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. Navrhoval, aby odvolací súd odvolanie žalobcov zamietol. Zdôraznil, že záväzné stanovisko ním vydané vychádzalo z aktuálneho stavu územného plánu.

5.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods.2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods.2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/01193/MES z 10.6.2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, č. A/2013/01193/MES z 10.06.2013 (žalobou napadnuté rozhodnutie), ktorým prvostupňové správne rozhodnutie stavebného úradu - Obce Viničné č. 0277-dsp/2011,2012 v, pk z 21.12.2012, potvrdil a odvolania žalobcov zamietol.

Obec Viničné - stavebný úrad, prvostupňovým rozhodnutím postupom podľa ust. § 88 ods. 1 písm. b/ a ust. § 88a stavebného zákona vydal stavebníkovi Mestu Pezinok dodatočné stavebné povolenie pre

stavbu „Viacúčelového ihriska v ŠA TJ Baník Pezinok, Cajlanská 234/A" na poz. p.č. XXXX/X, XXXX/X (LV č. XXXX), XXXX/X a XXXX/XXX (podľa snímky z mapy zo dňa 10.3.2010, KNC) v kat. území D.. Podľa G.P. č. 26/2010 overeného správou katastra v Pezinku pod č. 547/2010 zo dňa 28.6.2010, vytvoreného na zameranie Mini-ihriska p.č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX a určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, je predmetné ihrisko na pozemkoch p.č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX a XXXX/XXX. Stavba bola postavená bez riadneho stavebného povolenia.

Najvyšší súd predovšetkým dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe vo vzťahu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.).

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil, že stavebný úrad Obec Viničné prvostupňovým rozhodnutím č. j. 0277-dsp/2011,2012 v, pk zo dňa 21.12.2012 dodatočne povolil stavbu „Viacúčelové ihrisko v ŠA TJ Baník Pezinok, Cajlanská 234/A" na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X, (LV č. XXXX), XXXX/X a XXXX/XXX (podľa snímky z katastrálnej mapy zo dňa 10.3.2010, KNC), ďalej podľa Geometrického plánu č. 26/2010 overeného Správou katastra Pezinok pod č. 547/2010 zo dňa 28.06.2010, vytvoreného na zameranie Mini-ihriska p. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX a určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam je predmetné ihrisko (stavba) na pozemkoch p. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX a XXXX/XXX - všetko v katastrálnom území Pezinok. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že stavebník Mesto Pezinok bol výzvou zo dňa 24.09.2011 vyzvaný na podanie žiadosti o dodatočné povolenie stavby „Viacúčelového ihriska v ŠA T.J.Baník, Cajlanská ul." Začatie konania bolo oznámené dotknutým orgánom štátnej správy a účastníkom konania dňa 27.10.2011 s možnosťou vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a podať pripomienky a námietky do 17.11.2011. V uvedenom termíne boli podané námietky okrem iných účastníkov konania aj žalobcami a to dňa 10.11.2011 a 15.11.2011. Po prerušení konania boli účastníci opätovne vyzvaní na vyjadrenie sa k doplneným dokladom v termíne do 02.03.2012. V uvedenom termíne podali námietky a pripomienky žalobcovia, každý samostatne dňa 27.02.2012 a 29.02.2012. O námietkach účastníkov bolo rozhodnuté vo výroku rozhodnutia a keďže stavebný úrad nezistil žiadne rozpory po porovnaní namietaných skutočností s platnými právnymi predpismi, námietky účastníkov zamietol. Stavebný úrad pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zhromaždených podkladov, ktoré uviedol bod bodom 1 až 9 v odôvodnení rozhodnutia teda o.i. aj z vyjadrení, súhlasov, stanovísk a rozhodnutí dotknutých orgánov štátnej správy (Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, Ministerstva obrany SR, Krajského pamiatkového úradu, Mesta Pezinok, Obvodného úradu životného prostredia, Obvodného úradu v Pezinku, Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Pezinku, ZSE a.s., Slovak Telekom a.s.). Stavebný úrad po nahliadnutí do UPN mesta Pezinok v dotknutej časti, nezistil porušenie alebo rozpor s umiestnením viacúčelového ihriska na vyššie uvedených pozemkoch a nenašiel rozpor medzi umiestnením stavby viacúčelového ihriska a územnoplánovacou dokumentáciou platnou v tejto časti UPN mesta Pezinok, rozpor nenašiel ani v cieľoch a zámeroch, s ktorými plán mesta Pezinok uvažoval. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplynuli zistenia stavebného úradu ohľadne územnoplánovacej dokumentácie mesta Pezinok, ktorá bola spracovaná SAN-HUMA 90 s.r.o. Nitra v roku 1996 a bola schválená všeobecne záväzným nariadením

MsZ č. 2/97 zo dňa 9.7. až 24.07.1977 (zrejme 1997) o vyhlásení záväzných častí UP mesta Pezinok. Z prílohy č. 1 k nariadeniu č. 2/97 ods. 1.1 zoznam záväzných častí UPD Pezinok, z urbanistickej koncepcie a aj z grafického značenia plôch vyplynulo, že sa jedná o Ú.P.C.(územno priestorový celok) 4-2, v ktorom je areál ŠA TJ Baník Pezinok umiestnený. Stavba viacúčelového ihriska je realizovaná v rámci plochy tohto ŠA a pre tento U.P.C. podľa prílohy č. 1.1. k VZN č. 2/97 vyplýva, že pre U.P.C. 4-2 je záväzná urbanistická koncepcia, plán funkčného využitia územia, funkčná a priestorová koncepcia, organizácia a podmienky využitia územia z čoho vyplynulo, že celok je určený na zachovanie a dotváranie existujúcich štruktúr, rozšírenie športových plôch futbalového ihriska, pre doplnkové športové aktivity a pre dobudovanie prevádzkových zariadení areálu. Vytvorenie pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene. Aktualizácia UP mesta Pezinok bola roku 2002, schválená uznesením č. 1-173/2002 MsZ zo dňa 14.11.2002, z ktorého pre U.P.C.4-2 nevyplývajú zmeny a doplnky oproti pôvodne schválenému UP. V zmenách a doplnkoch č. 2/2005, schválených MsZ 1-98/2006 zo dňa 30.6.2006, pre U.P.C. nevyplývajú žiadne zmeny, lebo tento celok nebol v zmenách a doplnkoch 2/2005 riešený. Posledná zmena UPD mesta Pezinok 1/2008 bola schválená MsZ 1-43/2010 zo dňa 26.03.2010; touto zmenou boli prijaté štyri zmeny, z ktorých ani jedna sa nedotýkala U.P.C. 4-2. Z uvedeného teda pre stavebný úrad vyplynulo, že pre ŠA Cajla a stavbu viacúčelového ihriska platí pôvodný UP preto umiestnenie a stavba viacúčelového ihriska nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Pezinok, teda nie je v rozpore s verejnými záujmami. Okrem toho stavebný úrad prihliadol aj na územnoplánovacie podklady a zistil, že v lokalite pod Cajlanským ihriskom bola spracovaná urbanistická štúdia, Pezinok, Obytná zóna A, Rozálka Sever, úsek III. A-3 a po porovnaní dospel stavebný úrad k záveru, že ani s týmto dokumentom nie je stavba v kolízii či rozpore.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali odvolanie žalobcovia v ktorom o.i. poukazovali na funkčné využitie parciel č. XXXX/X a XXXX/X, kde podľa územného plánu je určená funkcia trvalej zelene. Uvedené podložili listom Mesta Pezinok, Mestského úradu - oddelenia výstavby a územného plánovania zo dňa 5.8.2011, zn. 5/44/UPI/2011, kde Mesto Pezinok pri poskytnutí územnoplánovacej informácie uviedlo, že časť pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a pozemok č.XXXX/X, k. ú. D. v zmysle Územného plánu mesta Pezinok - Zmeny a doplnky č. 1/2008 tvoria súčasť územno-priestorového celku 4-2 a z hľadiska funkčného využitia sú pozemky zaradené medzi plochy verejnej zelene a parkov.

Obvodný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím zo dňa 10.06.2013, č. A/2013/01193/MES odvolania žalobcov zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia odvolací správny orgán poukazom na právnu úpravu ustanovenú v ust. § 88a ods. 1 až 7, § 140b ods. 5 stavebného zákona konštatoval, že prvostupňový správny orgán dostatočne zistil skutkový stav veci a postupoval v súlade s príslušnými procesnoprávnymi ustanoveniami. Mal za to, že žiadosť o vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, ku ktorej boli doložené potrebné doklady, poskytovali dostatočný podklad pre konanie a rozhodnutie vo veci, ako aj, že prvostupňový správny orgán zabezpečil dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu a ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konaní, tiež zabezpečil stanoviská dotknutých orgánov a tiež zabezpečil procesné práva účastníkov konania, a preto nedospel k záveru o potrebe zmeny alebo zrušenia napadnutého prvostupňového správneho rozhodnutia. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcov nesúladu dodatočne povoľovanej stavby s územným plánom Mesta Pezinok uviedol, že pozemky, na ktorých sa nachádza dodatočne povoľovaná stavba viacúčelového ihriska, sú z hľadiska funkčného využitia v súlade s územným plánom Mesta Pezinok, poukazom na všeobecne záväzné nariadenie č. 2/97 o vyhlásení záväzných častí územného plánu Mesta Pezinok - prílohu č. 1 ods. 1.1.

Predmetom súdneho prieskumu v danej veci je rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného správneho orgánu, ktorým s konečnou platnosťou rozhodol o dodatočnom povolení stavby, a preto v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov bolo povinnosťou súdu prvého stupňa posúdiť, či napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov boli vydané v súlade so stavebným zákonom v konaní postupom v súlade so správnym poriadkom.

Podľa ust. § 88a ods. 1, 3, 4, 7 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastník stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Povolenie stavebného úradu sa nevyžaduje na odstránenie zariadenia staveniska, ktorého dočasnosť bola obmedzená v stavebnom povolení na čas trvania stavby, a na odstránenie stavieb a zariadení, ktoré nepodliehajú stavebnému povoleniu. Pri drobných stavbách [§ 55 ods. 2 písm. b/) a reklamných stavbách postačí ohlásenie lehoty, do ktorej budú odstránené.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa ust. § 137 ods. 1, 2 stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Podľa ust. § 140b ods. 1 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa ust. § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy bolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konaní im predchádzajúcich, postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej správne súdnictvo, preskúmať zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a v odôvodnení napadnutého

rozhodnutia náležite odôvodniť svoje skutkové zistenia a právne závery a súčasne vyporiadať sa so zásadnými námietkami žalobcov.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vychádzajúc z uvedeného vyššie odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania predchádzajúceho jeho vydaniu dospel k záveru, že súd prvého stupňa náležite nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem.

Povinnosťou súdu prvého stupňa bolo rozsudok odôvodniť v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2, tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôvodov, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na najdôležitejšie namietané otázky, resp. hmotnoprávne alebo procesné pochybenia správneho orgánu, ktoré žalobca namietal v žalobe.

V danej súvislosti najvyšší súd dáva do pozornosti, že problematike týkajúcej sa povinnosti súdu náležite zdôvodniť svoje rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre tak Európsky súd pre ľudské práva ako aj Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. V náleze sp. zn. IV. ÚS 115/03 Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“.

Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonomnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/0, z 13. marca 2003).

Najvyšší súd Slovenskej republiky viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu vo vyššie zmienených intenciách a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nedáva dostatočnú odpoveď na zásadnú námietku žalobcov vo vzťahu k súladu dodatočne povolenej stavby s verejným záujmom. Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že krajský súd nechal úplne bez povšimnutia námietku žalobcov ohľadne rozporu umiestnenia stavby viacúčelového ihriska s platnou územnoplánovacou dokumentáciou v dotknutej časti ÚPN Mesta Pezinok, v ktorej žalobcovia namietali rozpor funkčného využitia parciel, na ktorých je umiestnené multifunkčné ihrisko, pričom svoje tvrdenie podložili aj listom Mesta Pezinok, mestského úradu - oddelenia výstavby a

územného plánovania zo dňa 5.8.2011, zn. 5/44/UPI/2011. V uvedenom liste Mesto Pezinok pri poskytnutí územnoplánovacej informácie uviedlo, že časť pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a pozemok č. XXXX/X, k.ú. D. v zmysle Územného plánu mesta Pezinok - Zmeny a doplnky č. 1/2008 tvoria súčasť územno-priestorového celku 4-2 a z hľadiska funkčného využitia sú pozemky zaradené medzi plochy verejnej zelene a parkov.

Odvolací súd nemohol súhlasiť s argumentáciou súdu prvého stupňa uvedenou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k námietke žalobcov o nesúlade predmetnej stavby s funkčným využitím pozemkov, keď túto vyhodnotil z hľadiska ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona ako právne irelevantnú s odôvodnením, že pribratý účastník konania (stavebník) preukázal vlastnícke a iné práva k dotknutým pozemkom oprávňujúceho ho k umiestneniu a užívaniu predmetnej stavby, bez ďalšieho posúdenia.

Cieľom územného plánovania je prostredníctvom sústavného a komplexného riešenia priestorového usporiadania územia a funkčného využitia územia vytvárať predpoklady trvalo udržateľného rozvoja, pričom záväznými časťami územného plánu obce sú regulatívy funkčného využívania územia a zásady usporiadania územia, hranice zastavaného územia, zásady a regulatívy ochrany a tvorby prírodného a kultúrneho dedičstva, usporiadanie verejného dopravného a technického vybavenia územia. Z uvedeného vyplýva, že funkčné využitie územia v zmysle územného plánu si nemožno zamieňať s oprávnením vlastníka stavby realizovať stavbu na pozemkoch, potom čo preukáže vlastnícke a iné práva k dotknutým pozemkom, keďže realizácia stavby musí byť v súlade s územným plánom a funkčným využitím územia. Posudzovanie súladu stavby s územnoplánovacou dokumentáciou musí vychádzať z územnoplánovacej dokumentácie platnej v čase realizovania stavby s prihliadnutím na ciele a zámery v ňom obsiahnuté.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a stavebného zákona upravuje jednak postup vlastníka nepovolennej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolennej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce, ktoré musia vychádzať z aktuálneho stavu v čase stavebného konania o dodatočne povoľovanej stavby. Pojem verejného záujmu nie je v stavebnom zákone presne definovaný, avšak vychádzajúc z judikatúry ústavného súdu a najvyššieho súdu verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad nepovolennej stavby s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, s určenými záväznými limitmi a regulatívami, ktoré vykonáva obec.

Odvolací súd sa síce stotožňuje s názorom krajského súdu o tom, že obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán záväzný, avšak zároveň poukazuje na záväzný postup súdneho prieskumu v zmysle právnej úpravy ustanovenej zákonodarcom v právnej norme § 245 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej v prípade namietania správnosti záverov obsiahnutých v záväznom stanovisku príslušného orgánu štátnej správy, (v predmetnej veci sa jedná o stanovisko Mesta Pezinok pod. č. 5/41/ZS/3897/28650/2011 zo dňa 6.10.2011), zo strany žalobcov je potrebné, aby krajský súd v rámci svojej kompetencie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posúdil zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup. Podľa názoru odvolacieho súdu preto povinnosťou krajského súdu v danom prípade bolo dôsledne sa zaoberať namietnutým záväzným stanoviskom Mesta Pezinok, ktoré bolo podkladom rozhodnutia stavebného úradu o dodatočnom povolení stavby, a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa zo skutkovými zisteniami aj náležite vysporiadať a to aj s prihliadnutím na žalobcami namietanú skutočnosť, že Mesto Pezinok, ktoré

vydalo toto záväzné stanovisko, je sám stavebník.

Zo skutkových zistení tiež vyplýva, že argumentácia žalobcov ohľadne rozporu umiestnenia stavby viacúčelového ihriska s platnou územnoplánovacou dokumentáciou je založená na územnoplánovacej informácii o charaktere funkčného využitia parcely č. XXXX/X (list Mesta Pezinok zo dňa 5.8.2011, zn. 5/44/UPI/2011). Povinnosťou súdu prvého stupňa preto aj vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné dostatočne určiť a zrozumiteľne zdôvodniť svoj právny záver o tom, prečo nezistil rozpor vyhotovenej stavby s podmienkami územného plánu, keď porovnával skutočné vyhotovenie stavby s gramatickým a logickým výkladom územného plánu U.P.C. 4-2 a to aj s prihliadnutím na žalobcami predloženú územnoplánovaciu informáciu o charaktere funkčného využitia parcely č. XXXX/X (list Mesta Pezinok zo dňa 5.8.2011, zn. 5/44/UPI/2011) a územnoplánovaciu informáciu (list zo dňa 6.10.2011 Mesta Pezinok, zn. 5/44/UPI/2011) obsiahnutú v administratívnom spise, z ktorej vyplýva iné funkčné využitie parcely č. XXXX/X.

Ostatné odvolacie námietky žalobcov vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Odvolací súd sa najmä nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcov ohľadne nedostatočne odôvodneného rozhodnutia krajského súdu vo vzťahu k postupu správneho orgánu vo veci námietky žalobcov na prerušenie konania z dôvodu, že na základe ich návrhu sa vedie súdne konanie na uloženie povinnosti zdržať sa rušenia hlukom z prevádzky ihriska vedené pod sp. zn. 4C 355/2012 na Okresnom súde v Pezinku. Záver súdu prvého stupňa, že nebolo potrebné konanie prerušiť, keďže nenastala situácia predpokladaná v ust. § 137 stavebného zákona, odvolací súd považoval za správny. K uvedenému odvolací súd dodáva. Z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, žeby žalobcovia v rámci podávania námietok výslovne namietali porušenie ich práv, ktoré vyplývajú z ich vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám. Podanie žaloby na Okresný súd v Pezinku, v ktorom sa žalobcovia domáhajú uloženia povinnosti zdržať sa rušenia hlukom z prevádzky ihriska (zo žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného vyplýva, že sa jedná o obťažovanie hlukom z prevádzkovania už existujúceho ihriska) bola známa až odvolaciemu správne mu orgánu, ktorému však nezostávalo iné než uvedenú skutočnosť zobrať na vedomie, nakoľko konanie o dodatočnom povolení stavby je ovládané koncentračnou zásadou, kedy musia žalobcovia námietky uplatniť v lehote stanovenej správnym orgánom a z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, žeby takáto námietka bola žalobcami včas vznesená. Skutkové okolnosti v danom prípade tiež potvrdzujú, že žalobcovia sa v konaní vedenom na Okresnom súde v Pezinku domáhajú ochrany svojich práv vyplývajúcich zo susedských vzťahov (ust. § 127 Občianskeho zákonníka), pričom zákonodarcia v právnej norme § 88a ods.3 stavebného zákona ukladá stavebnému úradu v stavebnom konaní o dodatočnom povolení stavby postupovať podľa § 137 a konanie prerušiť a odkázať vlastníka pozemku zastavaného nepovolenou stavbou na súd v prípade, ak vlastník stavby v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2). V predmetnej veci nejde o ochranu vlastníctva z dôvodov predpokladaných v uvedenej právnej úprave. Pokiaľ žalobcovia v žalobe namietali, že postupom stavebného úradu nebol dodržaný stavebný zákon, a to ust. § 137 ods. 3, pretože ako účastníci konania uplatnili námietky ohľadom hluku tak, že požadovali doložiť odborný posudok a hlukovú mapu vplyvu hluku vo vonkajšom prostredí na okolitú obytnú zástavbu v zmysle zák. č. 2/2005 Z. z. a aktualizovanú objektivizáciu a hlukovú štúdiu vplyvu hluku tejto prevádzky na obyvateľstvo a prostredie v zmysle zák. č. 355/2007 Z. z., nesúhlasiac so záverom žalovaného o tom, že meraním získané informácie o hlukovom zaťažení prostredia boli požadované preukázať až v kolaudačnom konaní, odvolací súd vyhodnotil túto námietku žalobcov ako nedôvodnú a plne sa stotožnil s právnym záverom krajského súdu. Krajský súd vo vzťahu k uvedenej námietke v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že už pri realizovanej stavbe nemožno ukladať podmienky na jej dokončenie, tieto však môžu byť uložené v kolaudačnom konaní, teda postup správnych orgánov považoval za súladný s ust. § 137 stavebného zákona.

Za stavu, že súd prvého stupňa sa dôsledne nevysporiadal so žalobnými námietkami žalobcov, ktorými namietali nesúlad dodatočne povolenej stavby s verejným záujmom vo vzťahu k funkčnému využitiu

pozemkov a stavby v rozpore s územným plánom obce, a úplne bez povšimnutia nechal námietku žalobcov, ktorou namietali rozpor umiestnenia stavby viacúčelového ihriska s platnou územnoplánovacou dokumentáciou v dotknutej časti ÚPN Mesta Pezinok, a v ktorej súčasne namietali rozpor funkčného využitia parciel, na ktorých je umiestnené multifunkčné ihrisko, pričom svoje tvrdenie podložili aj listom Mesta Pezinok, mestského úradu - oddelenia výstavby a územného plánovania zo dňa 5.8.2011, zn. 5/44/UPI/2011, ktoré námietky treba považovať za námietky zásadného významu vo vzťahu k posúdeniu zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného nepreskúmal dôsledne v rozsahu námietok žalobcov uplatnených v ich žalobe, čím zaťažil napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, majúce za následok, že postupom súdu prvého stupňa bolo porušené právo žalobcov ako účastníkov konania na spravodlivý a riadny súdny proces podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky.

Vychádzajúc z uvedeného pokiaľ by odvolací súd v danej veci rozhodol vo veci samej zaoberajúc sa námietkami žalobcov, ktorými v žalobe a v odvolaní namietali nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, týmto postupom by odňal žalobcom ako účastníkom preskúmacieho súdneho konania právo na riadny opravný prostriedok, čím by im odňal právo na proces v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a s § 492 ods.2 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou veci v jej merite.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súčasne považuje za potrebné dodať, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy uplatňuje, primárne preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvostupňového súdu opätovne dôsledne preskúmať postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, prejednať vec v medziach žaloby, a vysporiadať sa s relevantnými žalobnými námietkami a vo veci samej znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e príпустný.